

# Relacja Człowieka ze Zwierzętami, a Tożsamość

W mojej **pracy** chciałbym przedstawić kilka spojrzeń na problem przyszłości relacji człowieka ze zwierzętami. Temat jest w dużej mierze interdyscyplinarny. Problemem tym interesują się zarówno ekologowie, ewolucjoniści, filozofowie, ekofilozofowie, bioetycy. Przedstawię spojrzenie na te relacje z dwóch perspektyw: ewolucyjnej i etycznej. Temat niesie ze sobą wiele trudności, dotyczy mianowicie przyszłości. Nauki nie możemy uprawiać na zasadzie gdybania czy też w sposób życzeniowy, dlatego spróbuję przyjrzeć się kilku naukowym, obecnie panującym poglądom na temat relacji człowieka i zwierząt i następnie ustosunkować się do nich. Jak powinny wyglądać nasze relacje ze zwierzętami? Jakie zagrożenia niesie dotychczasowy sposób patrzenia na zwierzęta?

Podstawowa znajomość genetyki, bioetyki i praw działania ewolucji to *conditio sine qua non* trafnego i właściwego ujęcia problemu przyszłości owych relacji. Postaram się przedstawić temat w sposób możliwie jak najbardziej interdyscyplinarny. Sama metoda badań nad tego typu tematami często bywa interdyscyplinarna. Badania dotyczące ochrony gatunkowej czy dobrostanu zwierząt łączy nauki przyrodnicze jak również społeczne. Współpraca pomiędzy etologami, psychologami i fizjologami dostarczyła modelu do interpretacji interakcji pomiędzy zwierzętami a osobami za nie odpowiedzialnymi.

Kierunek relacji człowiek-zwierzę jest silnie przesunięty w stronę zwierzęcia. To raczej my działamy w różny sposób na zwierzętach niż odwrotnie. Relacja człowiek-zwierzę ma dwojaki wymiar. Bardziej jednostkowy, gdy mamy na myśli poszczególny gatunek zwierzęcia lub jego konkretny egzemplarz, który używamy w różnoraki sposób (produkcja, zabiegi biotechnologiczne, hodowla) oraz wymiar bardziej ogólny, globalny, gdy spojrzymy z szerszej perspektywy na naszą

ingerencję co ma konsekwencje w stabilności ekosystemów, czy konkretnych nisz oraz ma konsekwencje w przyszłości gatunkowej zwierząt. Z pierwszym spojrzeniem łączą nam się takie nauki jak genetyka, biotechnologia, bioetyka, filozofia, przy drugim do głosu dochodzi ekologia i ewolucjonizm.

W pierwszej części mojej pracy skupię się na wymiarze ewolucyjnym i ekologicznym ludzkiej ingerencji w naturę.

Darwinowska teoria doboru naturalnego wciąż obowiązuje jako ważny składnik teorii ewolucji. Ale zależności między organizmami nie opierają się tylko na wzajemnej konkurencji. Należy postawić pytanie czy dobór naturalny wciąż odgrywa znaczącą rolę w rozwoju ewolucyjnym organizmów żywych. W przypadku człowieka zadziałała ewolucja kulturowa, nie tylko ta biologiczna. W świecie zwierząt kluczową rolę przestał odgrywać dobór naturalny, górę wzięły modyfikacje genetyczne, tworzenie sztucznych nisz środowiskowych, hodowla, kontrolowany rozród. Dziś już rzadko istnieją jakieś ekosystemy , które nie zostały w jakiś sposób zmienione przez człowieka. Dobór naturalny w takich ekosystemach wciąż działa, lecz często bywa tak, że taka ingerencja prowadzi do wymarcia jakiegoś gatunku, przez chociażby wytępienie przez naturalnych wrogów.

Jeżeli potrzebujesz konsultacji przy pisaniu pracy licencjackiej lub magisterskiej, to polecamy serwis [pisanie prac](#) - pomoc w pisaniu prac w granicach dozwolonych prawem